OVEREEN

KATHOLIEKE VERENIGING VOOR OECUMENE
ATHANASIUS & WILLIBRORD

HOE KUNNEN WIJ DE WEG WETEN?

Zondag voor de Kerken Oosterse

2 VOORSTELRONDJE
Kennismaking met nieuwe voorzitter en vicevoorzitter

3 DE PAROCHIE IN GESPREK
Missionair, synodaal en oecumenisch

DE SYRO-MALABAARSE KERK EN DE "ONGELOVIGE" THOMAS 4
George Paimpillil over theologie, liturgie en cultuur in India

ROME, DE EENHEID EN HET OOSTEN 6
Impressie van de studiereis tijdens de gebedsweek voor de eenheid

25 JAAR

VOORJAAR 2026 * NUMMER 56

VOORSTEL RONDJE

KENNISMAKING MET NIEUWE VOORZITTER EN VICEVOORZITTER

Op de drempel van het nieuwe jaar wijzigden de rollen binnen het dagelijks bestuur van de vereniging. Na elf jaar nam Marcel Sarot afscheid als voorzitter en werd hij opgevolgd door Arjen Bultsma. Het pas aangetreden bestuurslid Karin Bornhijm werd een maand later door het bestuur aangewezen als vicevoorzitter. Ze stellen zich hier aan jullie voor!

Wie jullie zijn is natuurlijk te lezen op de website van de vereniging, maar boeiender is wat jullie opvalt bij de ander.

Karin: Voor mij valt op dat Arjen gelijk met de deur in huis valt met het Tweede Vaticaans Concilie. Het zegt iets over zijn bewogenheid en doelgerichte koers én tegelijkertijd ook over hoe ik hem nu al als bestuurslid ervaar. Onze vergaderingen zijn buitengewoon efficiënt en worden strak geleid. Geen omhaal of lange inleidingen, maar to-the-point. Daar hou ik wel van als geboren Amsterdammer.

Als kind van het Tweede Vaticaans Concilie (het rijke roomse leven heb ik nooit gekend) delen we dezelfde bron van waaruit we geïnspireerd worden voor de oecumene. Wat ik in Arjen bewonder, is zijn enorme kennis op dit terrein. Inmiddels weet ik ook dat oecumene niet alleen een belangrijk aandachtsgebied in zijn werk is. Het is ook biografisch gekleurd en dat is bij mij ook zo. Als 'cradle catholic' in Amsterdam ging ik met mijn ouders naar de kerk, waar Ruud Huysmans geregeld gastvoorganger was en waar ontmoetingen met andere christelijke kerkgemeenschappen een vast onderdeel waren. In mijn tienerjaren sloot onze kerk de deuren, maar toen ik twee jaar geleden na veertig jaar er weer eens langs fietste zag ik tot mijn vreugde dat een pinkstergemeente hier haar thuis had gevonden!

Arjen: Karin en ik kennen elkaar helemaal nog niet zo lang. De eerste kennismaking was voorafgaand aan de ledenvergadering in november. Al bij het maken van die afspraak viel me haar kordaatheid op, maar vooral haar openheid en hartelijkheid. Er was meteen een gevoel van wederzijds vertrouwen. Karin ervaar ik als oprecht betrokken. Ze heeft oog voor mensen, voor hun welzijn en hun bewogenheid.

Daarnaast is ze door haar betrokkenheid bij de dominicanenorde en haar inzet voor het project 'Luisterend op weg' zeer vertrouwd geraakt met het begrip synodaliteit. Deze expertise helpt om ook binnen onze vereniging het onderlinge gesprek te verdiepen.

Een ander aspect wat ik graag wil noemen is haar lange werkervaring buiten de kerkelijke wereld, die natuurlijk haar kijk op zaken en bestuurlijke vraagstukken mede kleurt. Ik ervaar dat als een verrijking. Zowel voor mijzelf, omdat ik er veel van kan leren, als voor het bestuur van onze vereniging. Des te meer perspectieven er zijn, hoe beter een organisatie meestal werkt.

Hoe gaan jullie de rollen verdelen?

Arjen: Het was mijn verlangen om het voorzitterschap van onze vereniging in hoge mate gezamenlijk met de vicevoorzitter vorm te geven. Daar komt bij dat ik in Friesland woon. Vanwege de afstanden en vanwege het werk kan ik niet zo gemakkelijk bij elke gelegenheid waar dat wenselijk is de KVO representeren. Hoe we de rollen verder verdelen, zal gaandeweg wel blijken.

Karin: Ik werk drie dagen bij de rijksoverheid en de rest is voor Kerk en Orde en natuurlijk familie en vrienden. Vanuit de Randstad heb ik goede verbindingen met de rest van het land en ik ben gewend veel onderweg te zijn. Het gezamenlijk optrekken - twee aan twee - is een beproefd concept: je houdt elkaar scherp, vult elkaar aan en kunnen elkaar steunen. En uiteraard doen we dat samen met de andere bestuursleden en het bureau. Ik verwacht dat de verdeling van de rollen in eerste instantie heel situationeel en pragmatisch gaat.

Wat hebben jullie het eerste als duo gedaan?

Karin: Omdat we een nieuwe samenstelling van het dagelijks bestuur hebben, hebben we eerst met het dagelijks bestuur een 'heidag' gehouden. Het programma hebben we samen opgesteld en we wisten dat er veel te bespreken zou zijn, maar daar konden we allebei heel relaxt mee omgaan. In de toren van Mariënkroon, waar we de KVO nu gehuisvest hebben, hebben we een hele goede bijeenkomst gehad, waarbij we elkaar en de andere bestuursleden veel beter hebben leren kennen.

Arjen: Maar vergeet niet dat we beiden ook deelgenomen hebben aan de Romereis in het kader van de Gebedsweek voor de Eenheid! Als deel van een zeer divers reisgezelschap hebben we kunnen ervaren wat het met een groep doet om samen op reis te zijn, te pelgrimeren. De openheid en vertrouwdheid in deze groep was zo groot, dat niet alleen de vreugde van het samen geloven, maar ook de pijn van de verdeeldheid en de gevolgen daarvan gedeeld konden worden.

In de verschillende gezamenlijke vieringen, werd dat alles bovendien als één gebed voor de Heer gebracht. Dit zijn gedeelde zeer betekenisvolle ervaringen geworden die de motivatie voor het oecumenische werk alleen maar vergroten.

Karin: De samenwerking zag je op die reis al heel organisch ontstaan. Op verzoek van de reisleiding liep Arjen tijdens de verschillende wandelingen door Rome meestal voorop. Dat was heel handig, want hij heeft een grotere bekendheid met de stad Rome én hij was vanwege zijn lengte goed zichtbaar.

Arjen: En Karin bewoog zich die momenten wat meer tussen de groepsleden en wist verbindingen te leggen. Zo konden we in deze gegeven omstandigheden met ons tweeën optimaal dienstbaar zijn aan het groepsproces. Ik hoop en verwacht dat we elkaar in de komende jaren evenzeer zullen aanvullen.

Meer: *Voor de Rome-reis, zie p.6-7. De profielen van Arjen, Karin en alle andere bestuursleden zijn te vinden op www.oecumene.nl/vereniging*

DE PAROCHIE IN DIALOOG

MISSIONAIR, SYNODAAL EN OECUMENISCH

Tijdens de studiedag 'Één kerk, één missie' op 14 november 2025 onderzochten we de samenhang tussen oecumene, synodaliteit en missionaire parochie om het binnen-katholieke gesprek over de vernieuwing van het kerkelijk leven in Nederland te voeden. De lezingen van die studiedag, aangevuld met relevante reflecties, zijn nu beschikbaar in een special van ons tijdschrift *Perspectief!*

De bijdragen zijn van Arjen Bultsma (oecumenisch perspectief), Laetitia van der Lans (synodaal perspectief) en Norbert Schnell (missionair perspectief), met reacties van Mgr. Van den Hende (kerkbestuurlijk perspectief), Mirjam Spruit en Tim Schilling (Centrum voor Parochiespiritualiteit), Coen Wessel (oecumenisch perspectief vanuit de Raad van Kerken in Nederland) en Mgr. Dick Schoon (oecumenisch perspectief vanuit de Oud-Katholieke Kerk in Nederland).

Meer: *Op oecumene.nl/perspectief gratis te lezen.*
In druk: *Een beperkte gedrukte oplage is beschikbaar voor verkoop. Een los exemplaar kost € 5,-- (excl. verzendkosten) en is te bestellen via secretariaat@oecumene.nl.*

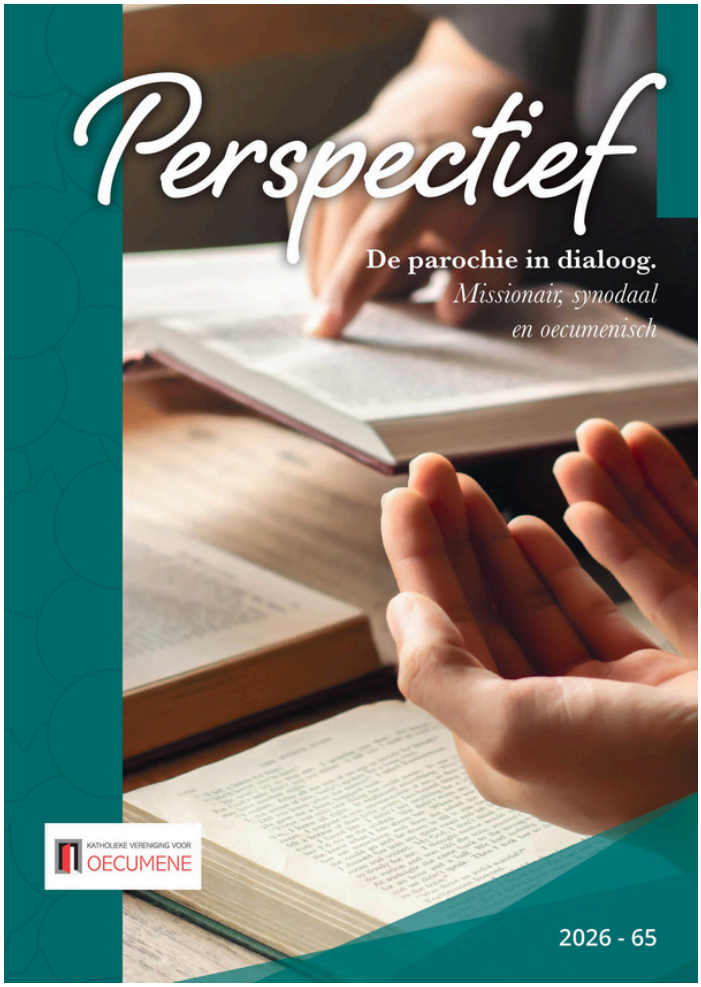

Zondag voor de Oosterse Kerken

DE SYRO-MALABAARSE KERK EN DE "ONGELOVIGE" THOMAS

APOSTOLISCHE WORTELS, OOSTERSE IDENTITEIT EN MISSIONAIRE TOEKOMST

De Nederlandse Syro-Malabaarse gemeenschap staat centraal tijdens de Zondag voor de Oosterse Kerken op 3 mei 2026

De apostel Thomas komt in het Evangelie naar voren als degene die twijfelde, maar zijn geloofsbelijdenis behoort tot de meest krachtige van het Nieuwe Testament: "Mijn Heer en mijn God!" (Joh. 20,28). Dezelfde Thomas die aarzelde, was ook de apostel die bereid was om met Christus te sterven: "Laten ook wij gaan om met Hem te sterven" (Joh. 11,16). In deze twee uitspraken klinkt zowel zijn menselijke kwetsbaarheid als zijn apostolische moed door. Precies deze dynamiek – twijfel die uitmondt in radicale overgave – vormt tot vandaag de spirituele kern van de Syro-Malabaarse Kerk.

De Syro-Malabaarse Kerk is een Oosterse katholieke kerk uit India die haar oorsprong terugvoert op de prediking van de apostel Thomas in de eerste eeuw. Zij is een vitale, missionaire kerk met een eigen oosterse liturgie, een synodale structuur en een sterke apostolische identiteit. Hoewel zij haar eigen ritus, theologie en spiritualiteit bewaart, staat zij in volledige gemeenschap met de paus van Rome en de wereldwijde Katholieke Kerk.

Apostolische oorsprong: de heilige Thomas in India

Volgens een oude en diepgewortelde overlevering bereikte de apostel Thomas in het jaar 52 na Christus de Malabarkust, bij Cranganore (Kodungallur) in het huidige Kerala. Hij verkondigde het Evangelie, vormde christelijke gemeenschappen en stierf uiteindelijk als martelaar in Mylapore, nabij het huidige Chennai, rond 72 na Christus.

De christenen die uit deze eerste verkondiging voortkwamen, werden "Thomaschristenen" genoemd. Zij ontwikkelden een eigen kerkelijke identiteit, taal en liturgie, duidelijk onderscheiden van zowel het latere Latijnse katholicisme als van de omringende hindoeïstische religieuze tradities, maar diep verweven met de Indiase cultuur.

De "zeven en een halve kerken": het geheugen van een apostolische traditie

Een centraal element in de Thomas-traditie is het verhaal van de *ezharapallikal* – de zeven en een halve kerken die door de apostel Thomas zouden zijn gesticht. De traditionele locaties zijn: Kodungallur (Cranganore); Kollam (Quilon); Niranam; Nilackal (Chayal); Kottakkavu (Paravur); Kokkamangalam; Palayur en Thiruvamcodu (de "halve" kerk).

Over de betekenis van de "halve" kerk bestaan verschillende interpretaties. In Tamil betekent *ara* "koning", wat zou kunnen verwijzen naar een koninklijke kerk. In het Malayalam wordt *ara* echter verstaan als "half". Hoe dan ook, deze plaatsen functioneren als een soort "geheugenkaart" van de oudste christelijke aanwezigheid in Zuid-India. Sommige locaties, zoals Palayur, Kottakkavu en Niranam, claimen tot vandaag een ononderbroken christelijke aanwezigheid sinds de apostolische tijd.
Oosterse identiteit en westerse invloed

Vanaf de vierde eeuw stonden de Thomaschristenen in nauwe verbinding met de Kerk van het Oosten (Perzië). Zij namen de Oost-Syrische liturgische ritus over en ontvingen bisschoppen uit het Midden-Oosten. De dagelijkse leiding lag echter bij de inheemse aartsdiaken, die een centrale rol speelde in de lokale gemeenschap.

De komst van de Portugezen in de 16e eeuw bracht een periode van sterke Latijnse beïnvloeding en soms onderdrukking van de oosterse traditie. De Coonan Cross Oath (1653) was een krachtig protest tegen deze inmenging. Pas tegen het einde van de 18e eeuw werd de eigen ritus opnieuw erkend, en vanaf die tijd ontwikkelde de gemeenschap zich tot wat nu de Syro-Malabaarse Kerk heet.

Synodale structuur en kerkelijk statuut

Vandaag is de Syro-Malabaarse Kerk een sui iuris-kerk binnen de katholieke gemeenschap, geleid door een eigen synode van bisschoppen en een Grootaartsbisschop (kerkrechtelijk hoger dan een aartsbisschop, maar lager dan een patriarch) met zetel in Ernakulam–Angamaly. De kerk wordt bestuurd volgens de Code of Canons of the Eastern Churches (CCEO), die de rechten en plichten van de Oosterse Kerken vastlegt. De synodale structuur sluit nauw aan bij de oude traditie van de Thomaschristenen, waarin collegiale leiding en de sterke rol van lokale leiders altijd centraal stonden.

Liturgie in de Oost-Syrische traditie

De Syro-Malabaarse Kerk volgt de Oost-Syrische ritus, met als liturgisch hoogtepunt de anafora van Addai en Mari – een van de oudste eucharistische gebeden van de christenheid. De liturgie wordt gekenmerkt door:

- een sterke nadruk op het altaar als plaats van Gods aanwezigheid
- rijke symboliek van licht, wierook en processies
- een diepe verbondenheid met de heilsgeschiedenis
- een theologie die de verrijzenis centraal stelt

Hoewel door de eeuwen heen Latijnse elementen binnendrongen, heeft de kerk in de twintigste eeuw bewust gewerkt aan het herstel van haar authentieke oosterse karakter. Vandaag zoekt men een evenwicht tussen trouw aan de traditie en pastorale verstaanbaarheid voor gelovigen in India en de diaspora.

Missionaire dynamiek in de 21e eeuw

De Syro-Malabaarse Kerk telt miljoenen gelovigen, vooral in Kerala, maar ook in de wereldwijde diaspora: in de Golfstaten, Europa, Noord-Amerika en Australië. Zij staat bekend om haar sterke roepingenpastoraal: vele priesters, religieuzen en missionarissen dienen zowel in eigen eparchieën als in Latijnse bisdommen wereldwijd.

De missionaire inzet omvat:

- het stichten van nieuwe parochies en missionaire centra
- de pastorale zorg voor migrantengemeenschappen
- bijdragen aan onderwijs, gezondheidszorg en sociale ontwikkeling
- een spiritualiteit die geworteld is in apostolische eenvoud en oosters-christelijk gebed

Ook in Nederland is deze missionaire aanwezigheid zichtbaar: meer dan tien Syro-Malabaarse priesters werken in Latijnse parochies en begeleiden vrijwillig de Syro-Malabaarse gemeenschappen in Amsterdam, Hilversum, Eindhoven, Utrecht en Rotterdam.

De pastoraal-missionaire betekenis van de apostel Thomas vandaag

De figuur van Thomas blijft een spiegel voor de kerk van vandaag:

- Hij toont dat twijfel geen einde is, maar een weg kan zijn naar een dieper geloof.
- Hij herinnert eraan dat geloof altijd missionair is: het wordt ontvangen om gedeeld te worden.
- Zijn belijdenis “Mijn Heer en mijn God” vormt het hart van de christelijke spiritualiteit.
- Zijn bereidheid om met Christus te sterven inspireert tot moedige dienstbaarheid.

De Syro-Malabaarse Kerk belichaamt deze erfenis: een kerk die geworteld is in een apostolische traditie, trouw aan haar oosterse identiteit, en tegelijk missionair aanwezig in de wereldkerk.

Tekst: *Dr. George Paimpillil is pastoor-deken in Zaanstad en Wormerland en bedient de Syro-Malabaarse gemeenschap in Nederand.*
Beeld: *Syro-Malabaarse gemeenschap in Nederland, beelden van de jaarlijkse processie.*
Meer: *www.santhome.nl. Voor al het materiaal en activiteiten rond de Zondag voor de Oosterse Kerken, zie www.oecumene.nl/zondag-oosterse-kerken.*

ROME, DE EENHEID EN HET OOSTEN

IMPRESSIE VAN DE STUDIEREIS TIJDENS DE GEBEDSWEEK VOOR DE EENHEID

Tijdens de internationale gebedsweek voor de eenheid van de christenen bezochten vertegenwoordigers van de Raad van Kerken in Nederland en de Katholieke Vereniging voor Oecumene Rome. De reis duurde van dinsdag 20 t/m maandag 26 januari 2026. Samen reizen doet iets bijzonders: kennismaken gaat meteen op een dieper niveau, er worden veel gezamenlijke ervaringen opgedaan, waar meteen op gereflecteerd kan worden en er is ruimte voor zowel kennis als emotie.

Het rijke programma liet de groep kennismaken met de oecumene in Rome. Die bestaat zeker niet alleen uit de rooms-katholieke aanwezigheid en inzet voor de eenheid van de kerk! Vele andere kerken zijn vertegenwoordigd in de stad. Zo heeft de groep bezoeken gebracht aan het Anglican Centre, het Leger des Heils en de Grieks-Orthodoxe Kerk. Op indringende wijze kwam de 'oecumene van het bloed' in beeld tijdens een bezoek aan het Memorial van de Nieuwe Martelaren, een initiatief van de gemeenschap van Sant'Egidio dat laat zien dat christenen in onze tijd zonder onderscheid hun leven geven omwille van hun geloof.

Deelname aan het oecumenisch weekend van de Friezenkerk, een receptie bij de Nederlandse ambassadeur bij de Heilige Stoel Annemieke Ruigrok, een ontmoeting met Antoine Bodar en bezoeken aan het Centro Pro Unione aan het Piazza Navona brachten de groep in contact met 'Nederland in Rome'. Het Centro is gevestigd in het *palazzo* waar de Vrouwen van Bethanië tijdens het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965) ontmoeting- en organiseerden voor de waarnemers uit andere kerken. Een historische *hotspot* voor de oecumene!

Natuurlijk stonden er ook ontmoetingen met Vaticaanse instanties op het programma, zoals het Dicasterie voor de Eenheid en het Dicasterie voor de Oosterse Kerken, dat zorgdraagt voor de met Rome geünieerde Oosterse Katholieke Kerken.

Al vroeg in het programma vond er tijdens de algemene audiëntie op woensdag 21 januari een ontmoeting plaats met Paus Leo XIV. Hij groette de Nederlandse delegatie uitdrukkelijk en de groep kreeg de gelegenheid voor een korte ontmoeting met fotomoment. Tijdens de vesper in de Sint Paulus buiten de muren op zondag 25 januari, waarmee de bidweek voor de eenheid werd afgesloten, merkte de paus krachtig op: "Wij zijn één! Wij zijn het al! Laten we dat erkennen, ervaren en zichtbaar maken!" Een oproep die de deelnemers aan de reis, mede dankzij hun ervaringen in deze week, zeker ter harte nemen. Lees hier een paar van hun impressies van een indrukwekkende week en bezoek onze website voor de volledige blogs!

Tekst: *Fokke Wouda*
Meer: *www.oecumene.nl/liveblog-rome-2026*

"De inleiding van Hendro Munsterman geeft een solide basis voor de verder ontmoetingen van deze week. Als begenadigd verteller (zowel theologisch als anekdotisch) laat hij zien hoe het werkt in de Kerk, wat er gebeurt achter de schermen en probeert hij te duiden wat dit allemaal betekent. Hij signaleert dat de Kerk zich op een belangrijk scharniermoment bevindt, waarbij ze toegroeit naar een meer synodale en missionaire kerk. Na het geanimeerde gesprek dat erop volgt, besluiten we met een gebedsmoment in de kleine intieme kapel van het hotel. Hier klinken woorden van verlangen naar eenheid, naar het elkaar leren kennen en van dankbaarheid voor deze bijzondere reis."

Karin Bornhijm (Rooms-Katholieke Kerk) naar aanleiding van een gesprek met Hendro Munsterman, vaticaanwatcher van het Nederlands Dagblad.

Geanimeerd gesprek met kardinaal Claudio Gugerotti, hoofd van het Dicasterie voor de Oosterse Kerken, waar uiteraard de Zondag voor de Oosterse Kerken ook ter sprake kwam. Foto: Jan Weevers.

"Voor sommigen is het pijnlijk om niet ter communie te kunnen gaan. Voor mij ligt dat anders. Vanuit de vroege kerk is bekend dat de catechumenen en anderen de viering moesten verlaten vóór de eucharistie. Tegen die achtergrond is het heel betekenisvol dat christenen uit verschillende tradities dit 'mysterie van het geloof' vandaag wél gezamenlijk kunnen vieren. Bovendien kom ik uit de bevindelijk-gereformeerde traditie waarin zoiets bestaat als geestelijk deelnemen aan het Heilig Avondmaal – een notie die ook binnen de katholieke traditie bestaat (denk aan de coronaperiode). Hoewel ik niet fysiek communiceer, ervaar ik wel degelijk geestelijke communio met Christus. We mogen elkaar als zusters en broeders de hand reiken: 'De vrede van Christus.'"

Nathan Noorland (Protestantse Kerk in Nederland) naar aanleiding van de eucharistieviering in de crypte van de St. Pieter.

"De spanningen binnen de Anglican Communion over de wijding van vrouwen en over ethische vragen leven op een of andere manier ook binnen de Romana en dat maakt dat daarbinnen natuurlijk ook met bijzondere aandacht hiernaar gekeken wordt. Kan er eenheid in verscheidenheid bestaan omdat men elkaar toch als zusters en broeders in de ene Heer Jezus Christus erkent op basis van het gezamenlijke geloof zoals verwoord in de geloofsbelijdenis van Nicea, wanneer men op sommige punten Schrift en Traditie verschillend begrijpt?"

Wietse van der Velde (Oud-Katholieke Kerk) naar aanleiding van het bezoek aan het Anglican Centre.

"Hoogtepunten waren onder meer de audiëntie met de paus, met als bijzonder moment de overhandiging van de Migratiebijbel. Ook de dag in de Sint-Pieter maakte diepe indruk: de viering in de crypte, gevolgd door een rondleiding door de Scavi (de opgravingen onder de Sint-Pieter, waarbij in de jaren 1940 ook het oudste grafmonumentje voor Petrus werd gevonden). De vesperviering in de basiliek van Sint-Paulus Buiten de Muren bracht vele vertegenwoordigers van verschillende denominaties samen. Velen van hen hadden we die week al ontmoet. Alle vier kijken we terug op een inspirerende pelgrimstocht. Onze kennis van de Katholieke Kerk werd verdiept; vooroordelen maakten plaats voor inzicht, respect en verbondenheid. Wat aanvankelijk misschien afstandelijk aanvoelde, werd gaandeweg toegankelijker en herkenbaarder."

Hedwig en Solange Komproe (Pinkstergemeente)
Sandra Oosterwolde en bisschop Rhoinde Doth (Evangelische Broedergemeente)

HOE KUNNEN WIJ DE WEG WETEN? ZONDAG VOOR DE OOSTERSE KERKEN

Tijdens de campagne Zondag voor de Oosterse Kerken 2026 staat de Syro-Malabaarse gemeenschap in Nederland centraal. Via meerdere activiteiten kunt u deze met Rome geünieerde traditie beter leren kennen en u voorbereiden op de viering van de Zondag voor de Oosterse Kerken op 3 mei 2026. De gemeenschap heeft de gebruikelijke notities bij de lezingen van die zondag verzorgd, evenals voorbeden voor gebruik in de liturgie. Voor actuele informatie en aanmelden voor de verschillende voorbereidende activiteiten, ga naar www.oecumene.nl/zondag-oosterse-kerken

April 2026: Webinar 'Twee culturen, één geloof'
Leer de Syro-Malabaarse traditie goed kennen! Met introductie door de gemeenschap zelf, achtergronden over geschiedenis en eigenheid van de Thomas-christenen en ruimte voor vragen.

April 2026: Workshop Indiaas communielied
Sluit u met uw koor aan bij de Syro-Malabaarse traditie. Leer samen het populaire Indiase communielied 'Daiva sneham varnichidan' ('Woorden schieten tekort voor Uw liefde') en zing het tijdens de viering in uw parochie op zondag 3 mei om de Zondag voor de Oosterse Kerken intercultureel te vieren! Materiaal zoals muzieknotatie, transcriptie van de originele tekst het Malayalam (de taal die Indiase deelstaat Kerala gebruikt wordt) en een vertaling in het Nederlands zijn zo spoedig mogelijk beschikbaar via onze website.

2 mei 2026: Patroonfeest H. Thomas
De Syro-Malabaarse gemeenschap nodigt u uit om met haar het patroonfeest van de H. Thomas te vieren! Een kleurrijke dag, die u kennis laat maken met de rijkdom van deze Oosterse Kerk die in volle gemeenschap is met Rome! Met eucharistische liturgie, presentatie, dans, muziek en Indiaas eten. Er is beperkt plek, reserveren is daarom verplicht!

25 JAAR

ALGEMENE LEDENVERGADERING

De Vereniging bestaat als zodanig 25 jaar! In 2001 werd zij geboren uit een fusie tussen de St. Willibrordvereniging en de stichting Aktie en Ontmoeting Oosterse Kerken. Nog altijd streven wij de doelstellingen van beide organisaties na. Momenteel bevindt de vereniging zich in een overgangsfase, met nieuwe bestuursleden en een nieuw meerjarenbeleidsplan in de maak.

Met het oog op een vernieuwing van de statuten en de presentatie van het beleidsplan 2027-2031 moedigen wij alle leden aan de datum van de ALV alvast te noteren. De inschrijving opent in september. Over een aanvullend programma, waarbij wij natuurlijk aandacht zullen geven aan dit jubileum, wordt u later geïnformeerd.

Wanneer: Vrijdag 13 november 2026
Waar: Mariënkroon, Nieuwkuijk
Aanmelden: Mogelijk vanaf september 2026

COLOFON

OVER**EEN** is het magazine van de Katholieke Vereniging voor Oecumene Athanasius en Willibrord. Leden, donateurs en parochies ontvangen het blad tweemaal per jaar in print. Het is op onze website gratis beschikbaar.
ISSN: 1568-2862.

Redactie en vormgeving
Fokke Wouda
Mirella van Herp

Beeld
Katholieke Vereniging voor Oecumene of Canva voor non-profits, tenzij anders vermeld. Cover en pagina 5: Syro-Malabaarse gemeenschap.

Drukwerk
www.laumemedia.nl

Contact
Abdijlaan 8
5253 VP Nieuwkuijk
073-7370026 (ma-di)
secretariaat@oecumene.nl
www.oecumene.nl

Giften
NL73INGB0001087628

Contributie
NL97INGB0000801919

25 JAAR
KATHOLIEKE VERENIGING VOOR OECUMENE